

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 151/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť P. Ž., D., a M. M., P., zastúpených Advokátskou kanceláriou C., s. r. o., T., v mene ktorej koná advokát JUDr. J. U., vo veci namietaného porušenia základného práva byť stíhaný len z dôvodov a spôsobom, ktoré ustanoví zákon, zaručeného v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry Považská Bystrica sp. zn. Pv 588/09 z 3. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. Ž. a M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. januára 2010 doručená sťažnosť P. Ž., D., a M. M., P. (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva byť stíhaný len z dôvodov a spôsobom, ktoré ustanoví zákon, zaručeného v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. Pv 588/09 z 3. decembra 2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že spoločnosť S., s. r. o., L. (ďalej len „obchodná spoločnosť“), ktorej sú sťažovatelia konateľmi, podala 7. októbra 2009 trestné oznámenie *„pre podozrenie zo spáchania trestného činu falšovania o pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky“*, ako aj pre podozrenie zo spáchania *„trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť štátni zamestnanci ako verejní činitelia – pracovníci Daňového úradu P.“*. Uvedených skutkov sa zamestnanci Daňového úradu P. (ďalej len „daňový úrad“) mali podľa obchodnej spoločnosti dopustiť tým, že na protokole o daňovej kontrole č. 671/340/40391/2003/Sal z 10. novembra 2003 vykonanej v obchodnej spoločnosti ako u daňového subjektu za zdaňovacie obdobie roku 2001 nezákonne zatretím odstránili podpis sťažovateľa v 2. rade ako konateľa kontrolovaného daňového subjektu (obchodnej spoločnosti), a tiež podpisy zamestnancov daňového úradu vykonávajúcich daňovú kontrolu, ako aj pečiatku daňového úradu, v dôsledku čoho podľa obchodnej spoločnosti zamestnanci daňového úradu *„vytvorili nezákonný stav tzv. neukončenia daňovej kontroly a na tomto základe“* nezákonne pokračovali v daňovej kontrole, pričom navyše na základe už označeného protokolu o daňovej kontrole bolo proti sťažovateľom ako konateľom obchodnej spoločnosti začaté trestné stíhanie pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, ktoré je vedené už v štádiu konania o obžalobe pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2 T 34/09.

Uvedenými skutočnosťami zdôvodnené trestné oznámenie obchodnej spoločnosti bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Považskej Bystrici (ďalej len „vyšetrovateľ“) ČVS: ORP-746/JP-PB-2009 z 11. novembra 2009 odmietnuté, *„nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku“*.

Sťažnosť obchodnej spoločnosti proti označenému uzneseniu vyšetrovateľa okresná prokuratúra napádaným uznesením sp. zn. Pv 588/09 z 3. decembra 2009 ako nedôvodnú zamietla.

Sťažovatelia sťažnosťou podanou ústavnému súdu vyjadrujú nespokojnosť s rozhodnutím okresnej prokuratúry, ktorá nepreskúmala správnosť postupu zamestnancov daňového úradu počas daňovej kontroly vykonávanej v obchodnej spoločnosti, pričom v tejto súvislosti sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

«Podľa pána vyšetrovateľa a pána prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici sa vlastne nič nestalo. Pri vykonávaní daňovej kontroly skončenej dňa 16. 12. 2003 bol zistený rozdiel na daniach 221.113,10 € (6.661.253 Sk) a pri nezákonnom pokračovaní v daňovej kontrole údajne skončenej protokolom o daňovej kontrole dňa 29. 01. 2007, ktorej predmet kontroly a obdobie kontroly sú totožné bol zistený rozdiel na daniach 925.950,71 € (27.895.191 Sk) t. j. pri kontrole ÚDAJNE tých istých daňových účtovných dokladov a za to isté daňové obdobie.

Ako je možné, alebo nemožné aby sa pracovníci daňového úradu „pomýlili“ pri rovnakej kontrole čo sa týka predmetu kontroly, kontrolovaného obdobia a kontrolovaných rovnakých účtovných dokladov v dvoch protokoloch o sumu 704.837.62 € (21.233.938 Sk).

Postupom a Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Považskej Bystrici ČVS:ORP-746/JP-PB-2009 zo dňa 11. 11. 2009 v spojení s Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici sp. zn. Pv 588/09-6 zo dňa 03. 12. 2009 bolo zmarené naše právo na účinný prostriedok nápravy pred národným orgánom podľa čl. 13 Dohovoru a to nápravy spojenej s nezákonným a nespravodlivým stavom, ktorý vznikol na základe nezákonného vybielenia podpisov na protokole prerokovanom dňa 16. 12. 2003, čo umožnilo štátnym zamestnancom daňového úradu nezákonne pokračovať v daňovej kontrole a následne na tomto základe protokolu prerokovanom dňa 29. 01. 2007 bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba a je vedené trestné konanie pred Okresným súdom v Trenčíne... obžaloba a celé trestné konanie proti sťažovateľovi M. M. a P. Ž. je postavené na nezákonnom vybielení podpisov na protokole o

daňovej kontrole prerokovanom dňa 16. 12. 2003 a následne na protokole prerokovanom dňa 29. 01. 2007.»

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1/ Právo sťažovateľov nebyť trestne stíhaný inak ako zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR porušené bolo.

2/ Právo sťažovateľov na účinný prostriedok nápravy pred národným orgánom podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 vyhláseného v Zbierke zákonov Oznámením č. 209/1992 Zb. v znení Oznámenia č. 102/1999 Z. z. porušené bolo.

3/ Uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici sp. zn. Pv 588/09-6 zo dňa 03. 12. 2009 doručeného dňa 14. 12. 2009 sa zrušuje a vec vracia prokurátorovi Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici na ďalšie konanie.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľov (konateľov obchodnej spoločnosti) spočíva v ich nespokojnosti s uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. Pv 588/09 z 3. decembra 2009, ktorú odôvodňujú tým, že na základe trestného oznámenia podaného obchodnou spoločnosťou 7. októbra 2009 vyšetrovateľ a následne ani okresná prokuratúra nepreskúmali zákonnosť postupu daňového úradu pri vykonávaní daňovej kontroly v obchodnej spoločnosti, čím malo byť porušené ich základné právo zaručené v čl. 17 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 13 dohovoru.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať len fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva alebo slobody v nadväznosti na čl. 127 ústavy. Ústavnú sťažnosť nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv a slobôd iných osôb, nie svojich (m. m. I. ÚS 56/98, III. ÚS 137/03).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresná prokuratúra napadnutým uznesením nerozhodovala o sťažnosti sťažovateľov proti uzneseniu vyšetrovateľa, ale rozhodovala o sťažnosti obchodnej spoločnosti, takže účastníkom konania o tejto sťažnosti neboli priamo sťažovatelia ako fyzické osoby (tak ako podali sťažnosť ústavnému súdu), ale právnická osoba (obchodná spoločnosť). Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd podľa § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde mohol sťažnosť sťažovateľov odmietnuť ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Navyše, ústavný súd poznamenáva, že vzhľadom na spôsob odôvodnenia sťažovateľmi tvrdeného porušenia označených práv uznesením okresnej prokuratúry, podľa ktorého okresná prokuratúra porušila ich práva, pretože nepreskúmala postup a závery daňového úradu pri vykonávaní daňovej kontroly v obchodnej spoločnosti, bolo možné sťažnosť sťažovateľov odmietnuť aj ako zjavne neopodstatnenú kvôli neexistencii príčinnej súvislosti medzi označenými právami a označeným rozhodnutím orgánu verejnej moci. V prípade, že sťažovatelia neboli stotožnení, resp. nesúhlasili so závermi daňových úradov o vykonaní daňovej kontroly, mali možnosť domáhať sa preskúmania ich rozhodnutí žalobou podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku (správna žaloba), a nie podaním trestného oznámenia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci okresnej prokuratúre je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti už nerokoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2010